

Ð TRÚÐ UPPÁ TAÐ

Mynd: Álvur Haraldsen

Bukarest. Facebook er á tremur við vinarumbønum frá fjepparum hjá felagnum, hann verður biðin um at skriva autografar og skal nú mæta triggjar dagar áðrenn dyst.

– Spæla vit sunnudag, so mæta vit longu fríggjadag og búgva á venjingarstöðini til dysturin er. Vit sleppa líka at mæta familjuni í eini solumiðstöð. Annað enn tað, so eta vit, venja og sova, sigur Kaj Leo í Bartalsstovu, sum tó ikki leggur so nógv í.

– Hetta er dreymurin, sum eg altíð havi viljað livað. Nú nyttar ikki at grenja, leggur bóltsnillingurin afturat brosand.

Kaj Leo í Bartalsstovu býr saman við damuni, Martu Hansen. Tey búgva nú í eini íbúð, eftir at hava búð á gistingarhúsi í triggjar vikur. Hann ásannar, at onkutíð er ikki nógv tíð til damuna.

– Tað eru dagar, har eg eri vekk frá klokkan 10 um morgunin, til klokkan átta um kvöldið. Tað er tá vit hava tvær venjingar. Her møtur tú eisini ein tíma áðrenn venjing, fyri at gera teg kláran. So tað er ikki sum í Víkingi ella Levanger, har tú kanst mæta eitt korter áðrenn, greiðir Kaj Leo í Bartalsstovu frá.

Ikki sparkaður niður

Hóast føroyski landsliðsspælarin er keyptur til eitt kappingarsinnað stórfelag í Rumenia, so hevur hann einki merkt til óvilja frá spælarunum.

– Eg væntaði, at onkur fór at sparka meg niður, men tað hendi ongantíð. Venjarin slær eisini hart

niður á harðar taklingar í venjing, sigur Kaj Leo í Bartalsstovu.

Tað er nógvar søgur um spælarar, sum eru komnir illa fyri í nýggjum umhvørvi, men higartil hevur tað spælt væl av hjá gøtumanninum.

– Eg eri ikki komin til Rumenia fyri at fáa vinir. Eg eri komin til Rumenia fyri at spæla fótbólt, men fáir eg vinir og kenningar á vegnum, so er tað bara eitt pluss, sigur føroyski landsliðsspælarin greiður á málinum.

Málið er ein avbjóðing, tí fáir av spælarunum tosa væl enskt. Ein teirra, sum tó tosar væl við Kaj Leo í Bartalsstovu er 20 ára gamli Dorin Rotariu. Hann er úr Rumenia og kappast við Kaj Leo í Bartalsstovu um plássid sum høgri vongur.

– Eg tosaði ikki so nógv við hann at byrja við, tí vit spæla á sama plássi, men tað hevur víst seg ikki at verið ein trupulleiki fyri hann. Hann er faktist ein tann eg tosi best við, visir Kaj Leo í Bartalsstovu á.

Gøtumaðurin er eitt sindur bilsin av góðu móttøkuni, hóast hon ikki er á heilt saman hátt sum í Levanger.

– Í Norra fylgdust vit sum spælarar og vóru heima hjá hvørjum øðrum. Soleiðis er ikki her. Vit eru nógv saman í samband við fótbóltin, so eg skilji eisini at menn vilja sleppa heim til familjuna, tá vit hava frí, sigur 24 ára gamli vongurin.

Fiskimaðurin Kaj Leo

Størsta mótbuðin fær føroyski landsliðsspælarin frá fjølmið-

Mynd: Hans Erik Danielsen

unum, sum ikki heilt skilja, hvat venjarin Mircea Rednic skal við einum føroyskum spælara.

– Tað eru líka fjølmiðlarnir, sum kalla meg fyri ein fiskimann. Eg eri stoltur av at vera føroyingur, men eg havi aldrin fiskað í mínum lívi, sigur Kaj Leo í Bartalsstovu og flennur.

Tá føroyski bóltsnillingurin skifti til Dinamo Bukarest bleiv hann kropsliga testaður. Tað gekk bara væl.

– Teir komu fram til, at eg var best fyri av øllum í hópinum. Eg kann eisini renna eitt maraton í svøvni, men avbjóðingin er at klára at spæla í høgari leikferð í 90 minuttir, sigur Kaj Leo í

Bartalsstovu og leggur afturat:

– Hetta er tann hægsta leikferðin eg havi roynt nakrantíð. Eisini hægri enn tá eg vandi við eitt nú De Graafschap í Hollandi, sigur gøtumaðurin.

Hann visir eisini á, at í mun til eitt nú Levanger, so eru allir spælararnir fulltíðarfótbóltsspæl- arar á høgum stigi. Tað sæst aftur á leikferðini og teknisku egin- leikunum á vøllinum.

Havi altíð trúð upp á tað

Eitt sum gongur aftur, tá tú tosar við fólk, sum kenna Kaj Leo í Bartalsstovu, so er tað at hann hevur altíð trúð upp á egin evnir.

– Eg havi altíð trúð uppá, at eg

fór at klára tað. Sjálvt tá eg spældi í Víkingi. Tað hava verið løtur, har eg havi havt mótbuð, men eg havi ongantíð ivast í at eg fór at klára tað, sigur Kaj Leo í Bartalsstovu púra greiður á málinum.

Hann ásannar, at hann er heldur bilsin av, at tað hendi í akkurat Dinamo Bukarest.

– Tá eg fór til Norra og Levanger, so væntaði eg, at eg fór at taka eitt stig á gangin har, men nú havi eg líka sum hoppað nøkur trin um, sigur føroyski landsliðsspælarin.

– Eg verið 25 ár næstu ferð, so tað er eisini tíðs nokk, at eg fá meg ordiliga royndan og havi ikki tíð til at bíða leingi afturat, sigur gøtumaðurin.